

vät tämän leipäpoliittisista syistä, toiset aatteellisista vaikuttimista. Mutta eivätpä edes nekään jotka tahtoivat tehdä parhaansa, voineet estää sitä, että heistä tuli jarruttajia (sabotaashin harjoittajia). Sillä koko heidän maailmankatsomuksensa ja aatemaailmansa oli vieras työväelle ja sen harrastuksille. H. N. Brallsfordin kertomus muutamista venäläisistä opettajista, jotka kuulivat maan intelligenssiin, valaisee mainilosti tätä selkkää. He olivat taitavia opettajia ja työskentelivät uuden koulun palveluksessa. Muutamat heistä olivat sosialisteja. Mutta kaikki he olivat sittenkin tyytymättömiä, vaikka innostusta ja työllön. Sillä he eivät ymmärtäneet uutta järjestystä. Ja valmiita he olivat avaamaan sydämensä ja valittuun heti, kuin vain joku muukalainen joutui heidän seuraansa. Venäjän työlläiset eivät puolestaan heidän luota intelligenssiin, vaan tahtovat vanhojen opettajien sijaan hankkia uusia, jotka ovat lähteneet heidän omista riveistään.

Jos siis otetaan vanhan koulun opettajia uuden koulun palvelukseen, on kenties vaikea selvittää siitä sekasorrost, joka luonnollisesti seuraa vallankumousaikaa. Kysymys on siitä, mistä uusi koulu saa luotettavia opettajavoimia. Kävisi liian pitkäksi odottaa uusien opettajien valmistumista. Ollisimme pakotetut sulkemaan koulut siksi aikaa, tällöin käyttäen vanhoja opettajia. Mutta me emme voi hyväksyä kumpakaan näistä kahdesta mahdollisuudesta. Otaksuttavaa on myös, että koko porvarillinen opettaja-aines tulisi omasta puolestaan tekemään lakon, joten meidän on vastoin tahtomme etsiminen opettajia muualta. Mutta mistä näitä otetaan?

Kuten jo lausimme, on työläisten luotettava itseensä ja omaan voimaansa. Meidän on hankittava opettajat keskuudestamme. Otamme työläisnaiset ja ehkä myöskin työmiehenkin ja ottamaan osaa osastossa tällöin opettajiksemme. Lyhyillä opastuskursseilla pääsevät he perille tehtävänsä ääri-voimaa, pääperiaatteista ja niin saavat he ryhtyä kasvatuustyöhön. Se on alussa tietenkin jonkun verran vaikea tehtävä, mutta elämä itse on opettava heille oikeat opetusmetodit. Sitäpaitsi voidaan kiertävien nouvojen kautta antaa opettajille tarpeellisia ohjeita ja tarkastaa heidän työtään. Tärkeätä voi myöskin olla voimakkaalla herätystyöllä saada vanhemmat suhtautumaan luottamuksella uuteen kouluun ja yhteistyöhön sen opettajien kanssa. Molemmipuoliseksi hyödyksi.

Muutamien vuosien kuluttua ovat nämä väliaikaiset opettajattaret ehittäneet saada riittävää kokemusta uudessa kutsunmuksessaan. He voivat kokemuksensa perusteella opastaa uusia opettajakokelaita. Sillävähin on seminaarilaitos tietenkin saatukäyntiin, jolloin väliaikaiset opettajat voidaan tarpeen vaatiessa korvata mallikelpoisilla opettajavoimilla. **Pääasia on se, että koulu jo alusta lähtien toimii oikeassa hengessä.** Ja tämä tapahtuu, jos työläiset ottavat huolehtiaakseen siitä viipymättä, eivätkä jätä sitä vastustajansa käsien. Sillä nykyinen sivistyneistö tulee ja on suurimmalta osaltaan vallankumouksen salainen taikka julkinen vastustaja. Uskomalla lasten

kasvatus, uusi sukupolvi, nouseva kansa sen käsiin, merkitsisi vallankumouksellisten voittojen varaansäntämistä, sen tulosten halveksimista, ja uuden porvariyhteiskunnan luomista.

Toivomme sentään, että sivistyneitten joukossa on joitakin miehiä ja naisia, jotka asettuvat meidän puolellemme todellisesta vakaumuksesta ja ottavat osaa yhdessä meidän kanssamme, uuden yhteiskunnan solujen rakentamiseen. He ovat luonnollisesti tervetulleet meidän riveihimme. Mutta toiselta puolelta tyyty meidän pitää sivistyneistöä yhteiskunnallisena vastustajana. Sen on Venäjän vallankumous perin selvästi osoittanut. Vaikka tietenkin voivat otot siellä olla toisenlaiset, kuin muualla maailmassa.

Lopuksi mainittakoon uuden koulun toiminnasta itse vallankumousaikana. Tehdäksemme asian yksinkertaisemmaksi otamme pienen esimerkin. Meidän olisi järjestettävä koulu johonkin tehdaspaikkaan maaseudulla. Kouluhuone on luonnollisesti saatavissa, joten pääsemme siitä myrheesta. Muuten voisimme yhtä yksinkertaisesti ottaa käytettäväksemme tehtaanisännöitsijän suuren huvilan siihen kuuluvine mukavuuksineen. Se on lapsia varten kuin luotu. Majoitumme heidän kanssaan sinne. Kaikki tarpeettomat koristukset poistetaan ja huoneista tehdään somia työhuoneita. Alussa emme voi majoittaa kaikkia lapsia koululle, joten osan on vietettävä yönsä kotinurkissa. Vain ne, joilla ei ole mitään kotia, saavat luonnollisesti yösijan koululla. Työhuoneisiin ei ahdeta tiheitä pulpettirivejä, vaan sijoitetaan niihin erikoista työpöytä ja tuoleja, jotta kaikki oppilaat saisivat kokoaan vastaavat istuinpaikat. Yksityisomaisuutta ei tunneta, joten lapsilla ei tarvitse olla mitään määrättyä paikkaa.

Pienemmillä lapsilla on oma osastonsa, vaikkei heitä saakaan kokonaan sulkea suurten oppilaitten yhteydestä. Sillä opetuksen tärkeimpiä helpottajia on juuri se seikka, että nuoremmat lapset saavat vapaasti käyskellä ympäri ja katsella vanhempien toveriensa työtä. He ovat siten tilaisuudessa oppimaan koko joukon.

Pienempiä lapsia, jotka siis ovat lastentarhassa, opetetaan **Montessorijärjestelmän** mukaan, jota luonnollisesti voidaan parantaa liittämällä siihen erinäisiä yhteiskunnallisia lisäkskeittä t. s. lapset totutetaan yhteistunnon elähtyttämään yhteistunnon. Pienet lapset saavat siis jo aikaisin oppia itse hoitamaan itsensä, he saavat siivota omat jälkensä ja ylläpitää järjestystä. He saavat ylipäänsä oppia itsensä hoitamiseen työhön. Lukemista, kirjoitusta ja laskentaa opeteltaessa käytetään Montessorimetodiaa, joka perustuu lasten ruumiillisin ja henkisiin edellytyksiin ja siksi antaa parhaimmat tulokset. Sellaisessa koulussa, jossa lapset aina tekevät sitä, mikä heitä miellyttää, ei ole puhuttakaan kurinpidollisista toimita. Aina sääntö, joka on ehdottomasti noudatettava, on ettei lapset koskaan häiritse toisiaan työssä.

Suurempien lasten koulu, jota tahallamme kutsumme **kotikouluksi**, tehdään niin kodin tapaiseksi kuin mahdollista. Lapset saavat tehdä kaikkia kotitaskareita ja saavat samalla oppia sellaisia asioita, joista

heillä on hyötyä elämänsä taipaleella. Tällä tavoin saavat lapset käytännöllisellä tavalla harjoittaa opinnoitaan ja kaikkinaisen päähänabtaaminen ei tule kysymykseenkään. Lapset totutetaan jo alusta alkaen itsensä hoitamiseen työhön. Opettaja on vain neuvonantajana ja johtajana. Suurempia lapsia varten on koulussa kirjasto, jota heitä opetetaan käyttämään ominpäin. Puutarhaa ja kotieläimiä on lasten myös opittava hoitamaan. Käymällä tehtaissa ja erilaisissa työpajoissa, joiden tarkoitusta ja menettelytapoja selostetaan kottia palattua, saavat lapset käsityksen tuotannon eri lajeista ja edellytyksistä. Heillä on nyt jonkinlaista kokemusta käydessään myöhemmin valitsemaan elämäntehtäväänsä ja antautuakseen erikoisopin-toihin oikealla alalla.

Kaikkein tärkeintä on, että lapset itsensä työn kautta, josta aina on hyviä tuloksia, totutuvat alinomaa pyrkimään edemmäs. Vain siten löytävät he oikean, hedelmällisen työhön tarvittavan menettelytavan. Tällainen luova työ juuri on uuden yhteiskunnan tunnusmerkki. Siellä tuntee jokainen olevansa velvollinen pyrkimään eteenpäin suurempaan täydellisyyteen, vapauteen ja onneen.

Kotikoulu on luonnollisesti syntyvä vaatimattoamasta alusta. Mutta se voi kehittyä nopeasti täydellisemmäksi siinä tapauksessa, että uuden yhteiskunnan onnistuu vakiintua, joten se voi omistaa suurempaa huomiota koululaitukseensa ja hankkia riittävästi taitavia ja luokkatietoisia opettajavoimia. Koulu ei saa vieraantua elämästä, vaan kaikessa seurata sen maininkien harjalla — elämän ja koulun on oltava yhtä. Koulun tulee olla yhteiskunnan elimellisenä osana ja yhdessä sen kanssa pyrkii täydellisyyttä kohti.

SUOMESTA

Ohrana pitää naisten hommia tarkasti silmällä

Ohrana pitää sosialistisia naisia tarkasti silmällä ja vartioitsee heidän "viattomimpiakin" askeleitaan ja touhujaan, sen voimme päätää seuraavasta uutisesta: "Äskettäin Viipurin ohrana vei komeroihinsa muutamia Viipurin sosialistisen nais-yhdistyksen jäseniä syyttä, että näiden piti levittäneen jonkunlaista "valtakunnalle vaarallista" naistenpäivämerkkiä.

Pesänsä kulettaneilta naisilta oli ohrana vaatinut sellaista merkkiä, jossa piti olla lause: "Kommunismi voittoon". Tällaista merkkiä ei ohrana pidättämiltään naisilta kuitenkaan löytänyt, eivätkä pidettytkään sellaisesta mitään tietäneet.

Jonkinlaista naistenpäivä-merkkiä on kyllä Viipurissa levitetty ja oli eräs pidätetyistä sanonut, että hänellä on asunnossaan yksi naistenpäivä-merkki, mutta ei siinä puhuta mitään kommunismista, vaan että siinä on lause: "Sosialismi voittoon!" Saadaksensa selville, minkämuotoinen on tuo "yhteiskuntaa uhkaava vaara", lupasi ohrana tehdä t. k. 11 p:nä uuden tarkastusretken.

Toivomme, ettei ohrana vain saisi halvausta, nähdessään tuon "hirveän" kutukseksi.

merkin. Itensä ohranaa emme niin suuresti sääliä, mutta siitä saatoin olla seurauksena, että merkin omistajaa alettaisiin syyttää kuolemantuotuksesta.

Muualla maailmassa suurinkin konna antaa sentään naisille jotain arvoa, mutta Suomen ohrana ei välitä mistään."

SUOMESTA AJOTAAN HANKKIA HALKOJA VENÄJÄLLE.

"Krasn. Gazeta" kertoo v. k. 17 p:n numerossaan, että Pietarin pöytäainekomitea alkoo ostaa Suomesta 100,000 kuutiometriä halkoja, joista puolet tuodaan Pietariin vesitse ja puolet rautateitse. Pietarin väestön halkotarve on tulevaa lämmitysvoittoa varten laskettu 12 milj. puudakset. Teollisuuslaitoksissa tullaan polttoaineena käyttämään etupäässä halkoja ja rautateiltä varten ostetaan kivihiiltä ulkomailta.

NAISTEN RAUHANLIITON KONGRESSI.

GENEVE, toukok. 16 p. — Naisten kansainvälisen rauhan- ja vapauden liiton kolmas kansainvälinen kongressi pidetään Vienissä heinäkuun 10—16 päivinä. Liiton presidentti Jane Adams, Chicagosta, tulee johtamaan puhetta kongressissa. Kongressin päätyttyä tullaan Salaburgissa. Itävallassa, pitämään koulua elokuun 1 ensimmäisestä viidenteentoista päivään ja siellä tulee oppilaineena olemaan "opetus kansainvälisyyttä varten."

Kiittelevät Amerikan työväen solidaarisuutta Neuvosto-Venäjää kohtaan

(S. Työmiehen erikois-uutinen)

Joku aika sitten vetosi muuan amerikalainen sosialistinen lehti maansa koululehtiin huomauttamalla, ettei oppinhaluisilla Venäjän koululapsilla ollut edes lyijykyniä käytettäväissään. Vetoituksen johdosta saapui lehteen toimitukseen sadottain lyijykyniä tuovia lapsia, jotka muutamien kuukausien kuluessa keräsivät niitä valtaisiin määrää.

Näinkehän kehotti kolme New Yorkissa ilmestyvää työväenlehtiä lahjoittamaan kouluvälineitä Venäjälle protestina saartoa vastaan. Kehotuksen johdosta ryhtyivät lehtien lukijat keräystoimintaan ja ovat heidän kokonansa lahjat jo matkalla Venäjälle. Muuan sanomalehti on hankkinut 2 miljoonaa teräskynää venäläisten toverien lapsille. Toinen lehti lähettää 1½ miljoonaa lyijykynää, kolmas on koonnut varoja 100,000 viikon estämiseksi. Eräs juutalainen sosialistinen yhdistys on koonnut niin paljon varoja, että sillä on voitu hankkia 200 ajanmukaisinta vuodetta lastensairaaloita varten.

New Yorkin lehtien julkaistua keräysten tuloksia, levisi liike heti ympäri Amerikan, ja tällä haavalla ei maassa löydy ainoatakaan suurempaa kaupunkia, minkä sosialistiset lehdet eivät olisi tehneet keräysaluetta.

Näin tekevät jopa lapset ja isoväiset Amerikassa, samaan aikaan kun vanhan mantereen Sasut tekevät kaikkensa jouduttaakseen suuren neuvostovallan lapsineen päivineen pimetyteen ja perikatoon. Mutta arvattavasti ei tällainenkaan esimerkki riitä olemattoimain omientuntojen kutukseksi.